

Norske Lodser.

Min farbror fortalte mig engang,
Fra havet langt der nord,
Om en reise, han gjorde fra England
Til fjeldlandet, hvor han bor.
Det er længe siden; halvt hundred aar
Har sølgerne rullet væk, —
Men mindes det bør selv i hundred aar,
Hvad der skede paa damprens dæk.

Engelsk den var og alle mand,
Han — eneste passager.
I Stagerat var det, et langt fra land,
Stormen og sjæen var vær. —
Fruadende kommer en vældig far,
Fjende h. oen væk,
Slog ind luger, og da den var klar,
Saa kaptainen og styrmand i dæk.

Bandet strømed i rummet ned,
Slog over svingrende staud.
Med bruttet ribben kaptainen kreg,
Mens styrmanden saa uden sans.
Da gab mandslabet op; under vilde
Krig
Vgter de før, huer fra sit stude.
„Vi er dudsens,” de raabte, „snart alle
mand lig!
Vgter er brandh og i dets paa fabel!”

Mens anden styrmand var ung og var
rad
Med mandslabets rasen og sølgerens
larm,
Sands hurtig som lynet sit rette sted
Den unge nordbo, med troen i harm.
Da fløkten tumled mod hytten ind,
Stod han alt for døren med økse hoved.
Med musler spændte, med harmsylde
flud
Han død dem først blod, for det andet,
de skræbed.

„Tilbage! I havets negle sønner!
Stormundte larer, naar lykten er god,
Men vese og feige, naar habet drønner,
Og troen skal prøves i hjerterod!”
Han flammed dem ud, han drev dem
tilbage,
Manded dem op, til de atter tog sat,

Lod lugerne stalle, de saarede tage,
Føre ned i kahytten, og ny dagt sat.
Da vifer sig for det speibende blif
En sort siden plet længer i vest,
Snart iynlig, snart væk for stiet den
gil.

„En lodsbaad!” de raabte, „i haarbeste
blæst!”
De mindes sig høilyst: „I sigt et hav!”
Kochmanden sprang til kahytten ned,
Fortalte kaptainen om lodsens saa brød,
Men denne spotted blot sig bested.

„Det er vrug, I har set; ei modigste
mand
Kan færdes i vaad, jeg ved bested,
I sigt et veir, om han vil, ei han kan,
At redde sig selv han knapt nok ved!”
Den unge nordbo sprang tvilende op,
Men tvilen den svandt over ryggen
hav.

Da ribet sig leited paa sølgetop,
Gik lodsbaaden ned i en sølgegrav!

„Det er en lodsbaad, kaptain, for sandt,
Den kommer os nærmere slag for slag!”
Men lige vantro budet ham sandt,
„Na, I ser lyner ved høilys dag!” —
Han saa jo et stiet saa roligt og hvast,
Der speibed til luvart for brøslende
rosf;

Han stued ei næven om rorpinde fast,
Der hvidned om knog, død sølstavlen
trods.

Han kjendte ei hjerlet, hvor det slog,
Gjemt i et bryst under barket hud,
opskret af havet, Guds levende ord,
Det t a l t e for lodsens, han fulgte dets
bud.

Og derfor henover brøslende lam
Star skuiten sin vel som sølflugten let,
Lanken var klar, og hjerlet i ham
Var dæmt, thi han handled, som ham
syntes ret.

Støiten sig nærstede mer og mer,
Starpt fulgt af ængsteblifte,
Star op langs siden paa sølgen saa
svær,
Lodsens sprang til og feilsede ikke.
Lodsugten greide vendingen flot;

Men sjaukten stubbed, thi alle ombord
Hullede høit — det kom dem for draak,
Nys bøden for stie, nu lods ved ror.

„Brave people Norwegian pilots
are!”

Lod raabet fra alle mand. —
Nu — lodsfor for sandt de begge var —
Forte begge sin stude iland.

De seiled stiet ikke sin stude paa grund.
Hvorfor? — Skal du huse i dudsstau-
pens stund.

De kjendte nok begge den samme sang,
Som Paulus sit lært ved Malta en-
gang:

Er troen i hjerlet, blir tan-
kerne klare,
Du ved, hvad du gjør, selv i
største fare. — V. og D.

**Lærdomme af Guds ord
og
fra livet.**

Derfom der er nogen formaning i
Krisus, derfom der er nogen opvæn-
ning af hjærlighed, derfom der er noget
aandens samfund, derfom der er nogen
inberlig hjærlighed og barmhjærighed,
da fuldkommer min glæde, saa I me-
ner det samme, har den samme hjærlig-
hed, er ens sindede, mener et. Filip. 2,
1. 2.

Det er fra fangenstabet i Rom, apo-
stelen Paulus sender denne indtræ-
gende formaning til den hjære menig-
hed i Filippi. Fra det mørke fængsel,
hvor han sad lænlet for evangeliet
skyld, saa han de store farer, som truede
den menighed, som havde samlet sig om
Jesu Krisi evangelium. Han saa, at
de lænter, verdensmagten havde smedet
for ham, ogsaa saa fardege for dem,
som havde lyttet til og annammet hans
prædiken om den korsfæstede, og at det
svæb, som hang over hans hoved, og
saa truede dem. Paulus gif i spidsen
ogsaa i lidelsen, den øvrige menighed

vilde følge efter. Og jo mere evange-
liet trængte ind i verdens vætter og
forskryede dens fæb i huden, des mere
vilde ogsaa dens fiendskab rase op sa-
verne true. Derfor er det, h n i disse
ord løfter de bundne hænder mod de
hjære flippensfere og med indtvingende
varme formaner dem til „i m e n e
det samme, have den samme
kjærlighed, være ens sindede,
mener et.” Thi stude de ha
haab om at gaa seirrigt ud af den
lamp, som stod for døren, saa kunde det
kun ske derved, at de, som stod sammen
i en tro paa den herre Jesus Krisus
og var et legeme med hjært, ogsaa stod
sammen i en hjærlighed, med et sind
indbyrdes. Ligeoverfor en saadan
menighed kunde verdens fiendskab intet
udrette.

Og naar en saa indtrængende for-
maning til enighed var nødvendig lige
overfor den østlige menighed i Filippi,
som apostelen dog kunde gæbe saa
mogen ros for dens hjærlighed, hvor
meget usødenligere er den da ikke lige
overfor os i denne tid! Enor vilde
han ikke løfte de læntede hænder be-
dende og formanende til os: Væ r e r
e n s s i n d e d e, m e n e r e t! Thi
det er ikke blot et særlig for denne
tids kristenliv, at det trues af store fa-
rer fra evangeliet fiender; men det er
bedsærre ogsaa et særlig for det, at
det har saa vanskeligt for at stitte sig
sammen som en fast, enig lagorden
lige overfor sine fiender. At der truer
Guds folk særegne farer fra evangeliet
fiender i denne tid, er nu vel vilde-
ligt for alle. Det er ikke længere blot den
seige modstand i hjerterne, som i sigler
sig under kristenlivets former, der nu
truer sig iblandt os; men fiendskabet
træder nu utilhyldet frem som paa den
tid, da Paulus fastedes i fængsel i
Rom.

Bistof fremtræder det nu under an-
dre former end paa hin tid; men sand-
den er dog den samme, og naaet er
ogsaa det samme hos dem, der træde

at kunne slaa evangeliet's scierrige løb gjennem verden ved at ligge dem for-lyndere. Det samler sig i det samme road, som har lyde, mere og mindre helligd, fra den stund ordet om den forskæfede for første Gang hørtes i verden: Vi vil ikke, at denne skal regjere over os! Jesus er det esbne, som naar dem i verden, hans magt er det, de vil søge at faa. Og dette road siger i første for hørt aar, som gaar; og hvor det lyder, der følger for-beredelse i verdens forspor, der lægges tusende menneskehjæter, der var kaldte til evigt liv i Jesus Kristus, osv. Og hvorledes naar nu Guds folk rustet til at møde denne farlige fiende? Svare- ledes vil vi i de saa, for vi af apostel- lens formaning til menigheden i Fi- lippi; vi skalde saa som en mand med den aand, som aabenbarer sig i dette road; vi skalde med Kristi evangelium i vor mund og hånd styrktighed udøve i vore hjæter, vi vil i den god ud for at vende om evangeliet's magt i vort folk, opmuntre dem, som allerede haade givet sig hen til dette evangelium, i styrktighedens og iagttagelighedens aand opføge og føre tilbage dem, som var begne af fra den gode sti, læge de sa- rede, opreise de faldne. Det er Her- rens formaning til os til enhver tid, det er farlig hans formaning til os i denne.

Men kan vi ogsaa sige os den road, at vi naar ja i de s rullede til at optage den gjerning, Herren har be- troet os? Vi vil tør det vel sige. Der er saameget i denne tid, som truer enden og broderfærdigheden iblandt os. Tiden er urelig og gjærende. Mange nye tanker trænger sig ind paa os fra tidens bevægelse, urelige liv, og det ogsaa tanker, hvortom kristne meget vel kan ha forskjellige meninger, uden at derfor aandens og arbejdets ender behøvede at bli brudt. Men allige- ofte er det dog bekvæmt saa, at striden om de ting, som dog ikke angaar det ene fornødne, bryder vor broderfærd og forlægger vor arbejdskraft; altså ofte gær striden om det, som, hvor vigtig det end kan være i sig selv, dog i for- hold til det evige, dette at saa frelse sjæle for Herren, er det uafgentlige, hjerterne kalde for blænden, saa at man som fælle i Sabel gaa til hver sin kant ud uden at forstaa hinandens tale. Saa det er vel nødvendigt, at vi lytter til den apostoliske formaning, som byder os at være end stude og mene et.

Og farlig har vi vel grund til at

beflage os over vor mangel paa lyb- den mod det apostoliske bud i arbejdet med den indre mission. Den indre mission har en herlig opgave i denne tid. Den er et vaaben, Herren har givet os i en ond tid, til at befæste hans magt iblandt os og udbrede hans rige. Og skalde vi i noget saa sammen alle, som har den samme befærdelse, og skalde vi i noget mene det samme og være end stude, saa maatte det vel være her, hvor det gælder arbejdet for at se, og frelse det fortabte. Biskop er det saa, at den indre mission i far- lig grad er den eneste menigheds sag, og at for dennes medlemmer først og fremst den forpligtelse gælder, at de skal sørge for sine egne.

Men dette er ikke nok, forpligtelsen skræller sig videre. Den enkelte menig- hed er ogsaa et led i det samlede sam- fund. Og nu er det altså for alle, at der er mange lemmer paa vort sam- funds legeme, som aandelig taft lider. Og saadanne forhold kan den indre missions venner ikke se paa med lige- gældighed; det er ikke blot en af vore næste forpligtelser at komme dem til hjælp, som ikke kan hjælpe sig selv i de aandelige anliggender; men det er ogsaa i den hele kirkes velforstaaede in- teresse, at vi gjør det. Thi fra det samme lem kan jo udgaa fordærvelse over det hele legeme, ikke blot i det legemlige, men ogsaa i det aandelige. Der- for skal den indre mission, paa samme tid som den er den eneste menigheds sag ogsaa være den hele kirkes sag, idet den ogsaa samler sine kræfter til for- læs bestræbelser for at gøre Herrens gjerning ogsaa der, hvor na- den i farlig udstrækning paafalder den biffand.

Skal en ansvar vinde et slag, maa han vogte paa, at han kan samle sine tropper stærkt paa det punkt, hvor an- grebet er heftigst. Der maa være plan i hans kamp, samarbejde mellem de kræfter, han har til sin raadighed, ef- ters er af hans mæle spildt. Men ikke mindre maa dette være tilfældet med den indre mission, som har at optage lampen med saa stor og værdifuld en fiende. Den maa ogsaa arbejde med plan, ogsaa træve samarbejde mellem de kræfter, den har til sin raadighed, og netop anbringe dem stærkt der, hvor den aandelige nød er størst. Men det kan kun ske, naar der tæntes et fast boand af dem venner i større kredse, helst en broderfærd, som kunde om- røpnde det hele samfund.

Siger vi for meget, naar vi siger, at

den indre missions høst vilde ha været endnu rigere og mere aandelige magt til at møde verdens farer endnu større, var vi saa langt af haade erin- dret, at ogsaa her gælder den befaling: „Mener det samme, mener et.“ Vi tror det ikke. . .

Og meget har vi ogsaa allerede at takke for i denne henseende; og idet vi herud frembringer denne var tal til de mange venner, som har stillet med den og arbejde, vil vi bede dem ikke at bli trætte i arbejdet, men erindre, at Her- ren har det behov, og at han nok i sin tid skal give en glædelig høst. Herren giv det for sin naades skyld! — (Gjæter beretning om Luthers Pilgrim Huset's virksom- hed i 1884.)

Ingen mindre end prof. Karl Bear- son i England beretter nu aabent, at af alle de bota, som vore videnskabs- mænd og andre har samlet for trolig, er mindst halvdelen uarbejds- som. Han sår: „Mindst 50 procent af de under- søgelser, som har været gjorte, og af de oplysninger, som har været samlede, er uarbejds, og ingen mand, hvor der- ligg han end er, kan udlede noget som- helst resultat fra dem.“

Såer siger han at statistikkens over- veir og end og i de værdifulde viden- skaber er notoriske for sin upaalidelig- hed. Og de biologiske og sociologiske (de angaaende livet og samfundet) er almindelig endnu værre.

Han paastaar, siger „N. Y. Evening Post“, at ingen mand, hvis næse altid er efter endrighederne blot i en under- søgelse, er nogen værdifuld samler af fakta, og den, hvis hoved er for høit over saadant nødvendigt sild, er ingen paalidelig mand til at dra almindelige slutninger.“

Og endda vil vore mindre lys i vi- denskabens verden, at naar de har talt et ord, saa skal vi smukt bære os i ar- bejdighed; thi da har den raskte viden- skab talt.

Nei, lad os ikke gi efter for noget, som strider mod Guds ord, om end det opstilles haade den ene og den anden teori. Vi de ikke grundede paa sand- hed, saa blir de saa os som altså om fostere eller længere tid, og er de sande, da vil de ikke stride mod Guds ord; thi den samme Guds kan ikke modsig sig selv i de to læser, bibelen og naturen, som han har aabenbaret sig i for os.

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND RAWLINGS
DENTISTS
Crown and Bridge Work a Specialty
156 Pacific Ave. Tel. Red 490
TACOMA W

**Student-
Supplies**
OF
ALL KINDS
Vaughan & Morrill Co.
625 Pac. Ave Tacoma, Wash

J. M. Arntson,
Notary Public.
Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saa som Skjæder, Kontrakter, m. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall.
TACOMA WASH

Luthers Pilgrim Hus
No. 8 State St., New York.
Luthers Hus ved det nye Washington for Congre-
ns Dags Office.
Kristeligt Herberg for Indvandrere
og andre Reisende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmission-
ær, træffes i Pilgrim-Hus og
haar Emigranterne bli med
Hjald og Raad.
Bell Line Roomer for Women, Cases med Bell
Line Street var lige til Sæten.

**Skandinavisk
Boghandel.**
Et stort Udsalg af Stolebøger, Sal-
mebøger, Bibler, Romaner og Adfer,
samt alt, som tilhører en vel assorteret
Bog- og Papirhandel.
Ordres pr. Post expederes hurtigst.
VISELL & EORBERG,
Stationers & Booksellers
1308 Pacific Ave.

Vort arbejdsfelt.

En salme.

O Kristus, du alene
Dit haab og lovens trost,
Dit blod gjøre syndre rene,
Dit ord saar budne løst,
Du vil og vist
Mit faa med Gud forliget,
At jeg kan arbe riget
Og stabe ro tilhids!

O Helligaand, o herte,
Ild af din guddoms magt
Du kan af sandhed lære,
Som Kristus haver sagt,
Kom til mig du,
Dit lys i mig optænde,
Og lær mig Krist at kende
Af al min hele hu!

(To sidste vers af nr. 22. Ny i synodens salmebog.)

Hjgudstjeneste i Kina.

Hedningernes afguder er sølv og guld, et værk af menneskers hænder. De har mund, men taler ikke, de har øjne, men ser ikke, de har øren, men hører ikke, og der er ingen ånde i deres mund. Dem lig blir de, der gjør dem, hder den, som forlader sig paa dem" (Salme 135, 15—18).

"I Kina," siger et kinesisk ordsprog, "er guderne saa mange som sand ved Hoangho-flodens bred." Der var forhuden ingen eng, ingen forrettning, intet haandværk, uden det havde sine særegne afguder. Enhver ager, gade, stue, frog, stol; ethvert vindu hos kineserne, havde sin egen afgud og var forsynet med dens billede.

Det første, man saa ved indtrædelsen i et kinesisk hus, selv det fattigste, var et eller flere med guldpapir beklædede uformelige smaa afgudsbilleder med brændende lamper og røgelse foran. Man og da afbrændte man for billedet en røget eller lidt guldpapir, alt ganske melonisk og tankeløst. Man fandt endog et portræt af Napoleon i det allerbedstgjorte af et kinesisk hus. Sandtigniligt har det tytte hoved været saa tiltrækkende.

To misfornøet reise engang paa et kinesisk handelsstid. Først de forlod haven, var mandshabet billedet af havgudinden Nabhjapo, der sandt omhørd paa ethvert kinesisk stib, høitidelig

bet til et tempel. Stibspirenen, der tillige var barberer og kaptjensdræng, ofrede til gudinden og kastede sig ned for hende med panden mod jorden. Derpaa blev ofret fortæret af stibsoffene, afgudsbilledet igjen bragt ombord i stibet og stillet op i et skab, hvor der var endnu flere havguder, som var gudindens drabantur.

Da man lettede anker, blev der bragt komposset et offer. Man lagde tobak, en pipe og en brændende lampe foran det; og brændte en mængde smaaflibe af guldpapir for det. Ogaa roret og sølertanget blev behængte med et offer af rødt klæde. Deryaa gik man tilhids. Stiben blev snart ugenstig. Midt i den stormende nat vilde stibspirenen stælle sig op med at ringe med en klokke foran afgudernes skab, for at vække dem op. To matroser var uophørlig bestræbte med at brænde papirfliber for dem, for ved bellingten at gjøre dem narvaagne; men alt var forgjævet — afguderne blev ved at sove, og beiret var straffeligt.

Endelig blev der paa den attenende dag bragt Nabhjapo et stort offer. Under mange knæfald lagde kaptjensdrængen noget te med nogle lædre jager ned foran hendes skab, derpaa blev et lidet sølv med rind, rosiner og sandhulfer bragt frem, og afguderne stilledes op paa bækket mod vinden. Alle kastede sig ned for dem, og klosten hullede ikke et øieblik. Efter en kort tid kastede hele mandshabet sig over det søde offer, og i et nu var det fortæret. Alle misfornøeternes forestillinger hjalp intet. Endnu i fem dage varede stormen. Kineserne var fortvilede. Endelig lagde stormvædet sig, og man var nær land. En frugtellig glædesarm og vild klokkelæng løb nu paa stibet. Alle kastede sig ned, tilbød vinden og halperne, hvorpaa store katyper af forgyldt papir blev med løm kastede i havet.

Evas første bal.

Jubilant.

En sand hændelse.

(Fortsættelse.)

Det var saaledes, at moderen fandt Eva, da hun kort efter trådte ind i datterens værelse.

"Mit barn, vil du komme ind og hilse paa faster Gertrud? hun vil gjøre en reise til Kaiserwerth og vil gjerne se dig farvel."

Fru v. G. saa urolig og nervøs ud,

faster Gertrud var en person, for hvem hun følte en opstelt, der var betydelig blandet med frygt, og denne frygt var ikke uberettiget. Faster Gertrud var en af disse strenge kristne, som bestandig naar bevæbnede med lovens hammer og tungen paa deres omgivelser med deres egen fortreffelighed. Fru v. G. var allerede med mere nidkjærhed end hjærklighed bleven draget til ansvar for sine gjerninger og bævede nu ved tanken om, at Eva nu skulde bli udsat for en straffepædalen. Faster Gertrud var dog venligere, end de foregaaende tilrettevisninger gav anledning til at haabe. Fru v. G. havde med svaghebent udmægthed høret sig for sin dommeriske og berøved blidgjort hende. Derforunden havde den strenge faster under sit kantede og skarpe ydre et hjerte, som ikke var sølelseløst for lidende, endstjont hun levede i en uophørlig bestræbelse for at være sterk og derfor bestjæmpede sine sølelser som utilbørlige svagheder. Hvad bleve, lidende aasyn rerte hende til en hød hende uselvdyllig blidhed.

"Stakkars barn! stakkars barn!" udraadte den stive, gamle dame og klappede Eva sine haand, som hun beholdt i sine magre og haarde fingre; "hvad er dine sølelser Kone hen?"

"Det var i næste uge, faster vilde reise?" kaldt fru v. G. ivrig i talen for at afbryde, hvad hun frygtede for kunde bli en indledning til en rystende tale om denne verdens forfængelighed.

"Jal I næste uge blir der en diakoniseindvielse, som jeg safter at blive baane."

"Hvad gjør diakoniserne, faster?" spurgte Eva med stærre interesse, end hun efter sin sygdom havde vist for noget samtaleemne.

"De tjener Herren, mit barn."

"Men hvorledes? — Fortæl mig derom; — oplys mig! Jeg er saa uvidende," vedblev Eva med noget af sin tidligere livlighed.

Da diakonisejagen var faster Gertruds yndlingsstema, talte hun længe og med stor sagkundskab om diakoniserne alvorlige, forjagende liv og velsignelsesrige virksomhed.

Eva lyttede med stigende interesse. "Namat" udrød hun pludselig, da faster Gertrud sluttede sin beretning, "lad mig ogsaa reise til Kaiserwerth. Jeg længes efter at se mennesker, som lever et saadant liv, — saa forskjelligt! — hun stansede, — og tilføiede roligere, "se hvad jeg tidligere har seet."

"Bilde det virkelig fornøit dig?"

spurgte moderen glad over atter at høre sit elskede barn gøre et ønske.

"Ja, meget! Jeg tror det vilde gjøre mig rask."

"Løgen har virkelig sagt, at jeg kunde gjøre en reise med dig for at kaste dig forandring af luft, — maaske — men jeg kan intet love, det beror paa din fader!"

"Og der kommer han selv og kan gi lova," sa faster Gertrud, idet hun hilste paa generalen.

"Hvad er der nu spørgsmaal om?"

"Bilde papal det saar du ikke at vide, ser du har lovet mig at svare ja!"

"Jofaa! du begynder med dine gamle kunstter," svarede han spogende og lyssede hende samt paa panden, "det er saa længe siden, jeg har været udsat for dine bønner, at jeg føler mig fuldkommen forførbledt. Du kan gjøre med mig, hvad du vil, naar jeg blot igjen maa se dig rask og glad."

"Takk takk o hvor jeg er glad!"

"Ja, men nu maa jeg vel saa vide, hvad det er, jeg har lovet."

"At jeg maa reise, — at du skal vise til Kaiserwerth for at se diakoniseindvielsen."

"Hic andet! du ville barnagtige toffe. Men en uvidende-indvielse er vist et langt mere imponerende og romantisk skuebil. Hørraskligningen gjør en fordeles grænsende virkning, og jeg formoder, at den ikke sker ved diakoniseindvielsen?"

"Konne-indvielsen er en opværende handling, en taboietse til døden; diakoniserne indvielse er derimod opløstende, de indviest til livet," sagde faster Gertrud dertilgjende.

Generalen gjorde ikke nogen indvending; han vilde gjerne være reist til Branland, hvidt Eva dermed kunde ha gjenvundet sundhed og glæde, og det syntes, som om den blotte tanke om reisen til Kaiserwerth havde vist mere beljærende paa hende, end al multektroakt og medicin, hun ser havde forjagt.

Til Indremissionen.

L. G. Sætra, Firenze, Wash. \$25.00
L. G. Thompson, Stagit . . . 2.50
H. S. Sang,
Kobberet.

Læreres afkøning.

Landets lærerstand, fra common-
skolen til universitetet, deres arbejde og
løn synes for tiden at være gjenstand
for almindelig diskussion i dagblade
og magasiner.

„Curr. et Literature“ omtaler en ar-
tikel af J. J. Stevenson af N. Y. Uni-
versitet, og citerer følgende: „For
gjæld er lærers anseelse for livstil,
eller saaledes han opførte sig stiftelig.
Desuden var stillingen mere hædret
end man se nogen anden, som endnu er
tilfældet i Tyskland, og der var den
„literary co.“ som er saa uundværlig
for forfæring. Nu er der næppe læ-
ret colleges-professorerne spor af denne
ro, og selv professorerne ved vore uni-
versiteter er saaledes optagne af arbejde,
at alle mere indgående studium uden-
for det afsluttede nødvendige blir en byr-
de. . . . Og selv af det finansielle un-
derhold for vore skoler har ikke hjulpet
professorerne, da det har været anvendt
paa bygninger og udstyr.“

Da „Journal of Education“ har
begyndt en række artikler om den sam-
me sag. Da de citerer nogle ord: „Vi
kan tale i store ord om vore institutio-
ner saa meget vi vil; vi kan med stolthed
sige paa vort velorganiserede skole-
system, vore moderne kurser, vore prog-
ressive bygninger, vore fremadstræbende
„boards of education“, vore uhyre ud-
læg for de offentlige skoler, — men den
indstøbte, som vil bringe de bedste re-
sultater, de vore læreres selvopofrende
og ugentlige arbejde.“

Saa citerer dette blad følgende fra
„New York Sun“: „En postkubetjent,
et brevbud, en stenograf, ja selv en
New York gabsejer er en forgyldt rig-
mand (godhed plutocrat) i sammen-
ligning med en almindelig skolelærer.
Den uundværlige skatning er, at læ-
rerstanden kan være anset som ude-
lydelig, en gjertning, som næppe kræver
noget tak, og er værd kun en meget
ringe betænkning, — eller vilde den
være bedre betalt.“

Jubeløbet sluttes saa med følgende
ord: „Vi vil ikke idelig større og større
krav til vore lærere, altid gjør vi det
vanskeligere at komme ind i denne stilling
og lettere at forlade den. Den
hykelige løn, vi betaler, holder paa at
afslutte skolernes virkekræft, idet den
holder os i netop dem, som vilde være
bedst kvalificeret til at undervise. . . . Sta-
tens lærere fortjener det bedste vi har
haand af sympati og løn. Hvis vi for-
dømmes saa meget af lærerne, for de kan

komme ind i denne stilling, hvorfor da
ikke gjøre noget for at beholde dem?
Dette kan vi kun gjøre ved at betale
dem, hvad de er værd.“

Dette kan vi ogsaa se noget at tænke
paa. Hvis college- og endog univer-
sitet-professorer finder sin tid for me-
get optaget til at kunne gjøre sig end-
mere dygtige for sit kald ved videre stu-
diunt, og hvis dets løn ikke er tilsvarende
til, hvad man kræver af dem,
hvad da med lærerne ved vore aka-
demier og andre skoler? Der ventes,
at en saadan skal bruge fra 5-10 af
sine bedste aar og fra et til et par tus-
sende dollars for at forberede sig til sit
kald, og saa gaa ud og undervise for
en løn, som en murer eller endog haand-
langer, hvis uddannelse hverken har
kostet tid eller penge, vilde ryste paa
nerven ad. Og mon tro det samme ikke
gjælder vore præster? Saa længe stillin-
gen er sig, har man næppe ret at
vente, at mand som i andre livsstilling-
er kan saa sig et sorgfrit udkomme,
skal ofre sig for undervisningen.

Den skrættelige lænke.

Der fortælles om en sjømand, at
han ved ebbediden en morgen spadserede
ganske tankeløs langs bredden af en
store flod ikke langt fra dens udløb i
havet. Mens han saaledes vandrede
uden at give sig paa sine skridt, blev
han ikke var en morsom hætting, hvis
ene ende var fastgjort til et skippestykke
paa stranden, mens der i den anden
ende hang et stort anker midt i floden.
Da han ikke saa lanken, men gik lige
paa den, saa blev hans ene fod paa
den maade indviklet i en af ringene, at
det var ham umuligt at trække foden
til sig.

Da hans egne bestræbelser viste sig
frugteløse, begyndte han at raabe om
hjælp, og nogle forbigående kom hen-
de til. De gjorde, hvad de kunde, for
at befri foden, men til ingen nytte; den
begyndte allerede at svulme op. Hvad
var nu her at gjøre? Det var ligesaa
umuligt at befri foden, som at flytte
hættingen med ankeret. Man kunde
ogsaa hvert øieblik vente flod, ja van-
det begyndte allerede at stige.

„Gad os hente en smed og saa hæt-
tingen afkåret,“ sagde de til hveran-
dre, og en lede til den nærmeste land-
by, 2-3 engelske mile borte, for at hente
en saadan. Smeden kom, men fandt,
at de redskaber han havde medbragt,
ikke var sterke nok, hvorfor han maatte
vende tilbage til landsbyen for at hente

andre. Endelig vendte han tilbage,
men imidlertid var vandet steget; de
mægtige bølger stullede ind over man-
den, og vandet, der i begyndelsen næppe
vælte hans fod, maatte nu den uslyk-
kelige til bæk.

De mænd, der paa hans nødbrød
var komne ham til hjælp, saa sig nødt
til at stige i en baad, og smeden kunde
intet gjøre til hans redning. Hvad
skulde man nu forsøge? Man tænkte
sig den uslykkelige dødsangst! Der er
bare et middel endnu — bare et —
men det er vistnok et forfærdeligt: man-
den maatte opofre sin ene fod for at redde
sit liv. Mon han er villig dertil? Ja
han vil opofre hvad som helst for at ri-
vede ud af dødens fafange. En læge
hentes i største hast, han kommer med-
bringende sine instrumenter og det nød-
vendige til operationen. Vandet ser
ham komme og raaber: „lad intet ske-
bliv, amputer mit ben og red mit liv!“
Lægen blev nødt til at gaa i en baad
og det var med stor anstrengelse, at det
lykkes ham at komme i den uslykkelige
nærhed.

Vandet var imidlertid steget, saa
han nu med stor møie kunde holde ho-
vedet over overfladen. For sent,
siger lægen, og snart ruller de dødelige
bølger henover den uslykkelige og stju-
ler ham for dets blid. Alt var forbi.

Hjerte læser, denne særgelige tilbrø-
gelse kan imidlertid for os bli en nyt-
tig lærdom. Du gaar ligesom denne
mand i livets morgenland ud frimodig
og glad; lanken, som som en følge
af egen uforsigtighed ikke blev var,
minder dig om de snarer, djævelen
lægger for din fod. Ringen, hvori
hans fod holdtes fast, er synden. Han
tænkte først, at han kunde sei sig selv,
men fandt ud, at han havde forregnet
sig. Den stigende flod er døden, som
nærmer sig.

Der er intet slekt at tabe; thi for
hver stand som gaar, blir lynden her-
kere og redning mere usikker. Hvad
vil enden bli? Intet farsot i verdens
kan redde dig, ingen smed er istand til
at afskjære lanken, ingen læge kan stille
det ad, der kutter dig til synden, og
gjør dig til dens slave og træl. Hvad
skal der bli af dig? Der er kun en
redningsmand — kun en — hans navn
er Jesus. Han kan redde dig og sætte
dig i frihed. Vend dig til ham, taib
paa ham, men opfæt ikke dermed. Li-
den rinder, men endnu er naade at saa.
Se hen til ham i troen; han er værd
din tillid og din hjertlighed.

(H. O. E. efter Gen.-Blatt.)

Vashon og Olalla.

Søndag den 19de mars holdtes en-
gelsk gudstjeneste paa disse to steder.

Baaden „Tyron“ førte underteg-
nede lørdag aften vel frem til „Quar-
termaster Bay,“ hvor mr. E. Peters-
sen mødte op med best. I hans hus
nød vi saa gjeftig behagelig, indtil
vi lørdag morgen førte til stedet, hvor
gudstjenesten skulde holdes — der var
fremmødt ca. 18-20. Det er bra, at
de søger til sin egen hjælp, selv om de
ikke er mange, — der er nok af vildfar-
rende røfter.

Vashon er en smuk ø, 4x10 mile,
ganske fjernt fra sundet; men naar man
er kommen op, er landskabet saugt hel-
gende. Frugttræer og hærmarker
strækker sig langs begge sider af veien.
Paa Vashon voksaabacti er der flere
danske jøllere, og længere nord skal der
være ikke saa saa norske.

Efter endt gudstjeneste førte Peter-
sen os ned til sundet paa søns vestside,
hvor Anderson fra Olalla havde sin
baad liggende. Om bord, greb vi begge
oarene, men det var nok Anderson, som
fik ta de tungste tag. Det blev jo en
noksaar haard tænk, da vi fik en ganske
strib vind mod os paa den 3 mile lan-
ge vei.

Paa Olalla landede vi ved Blads
hjem, hvor middag ventede. Kl. halv
3 førte vi saa op til skolehuset, hvor
gudstjenesten skulde holdes. Da son-
dagskolen endnu var i gang, ventede
vi lidt.

Der var fremmødt ikke saa saa, ca.
50-60. Tilsien, som her prædikebes
over, var: „Peter's denial of his
Master.“

Efterpaa blev der anledning til at
haandtages med flere landsmænd og
deres bedre jacobels og andre.

Saa har det nedover den smukke lille
dal, som ogsaa er berømt for sine bæ-
marker og frugttræer, ned mod viken,
hvor hr. Blads hus laa.

Udover aftenen musicerete Lind og
hans datter Irma. Efter en kort af-
temandagt gik vi saa alle tilsids for at
dysjes i søen af vandets skulpen mod
stranden lige udenfor.

Kl. 8:15 næste morgen købte vi de
denlige verdensfjort farvel, og en „Gajo-
lene launch“ drogte os til Seattle, hvor
„Flier“ netop laa seilmandig.

Mange tak for al gjeftighed!

-H-

• • "PACIFIC HEROLD" • •

et kristeligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af presbyterianerne for Pacific distrikt af den nordlige Synode ved H. S. Kosier som redaktør og forretningsfører.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Bladet koster

for aaret.....50 Cts.
halvaaret.....25 Cts.
til Europa for et aar.....75 Cts.

Adresse: Parkland, Washington.

Værligt gødhedsfuldt dette, at man ikke længer forterer Pacific Lutheran University Association og Pacific Herold under et. Om de end ikke er ligesaa strengt adskilte, som Staten og Kirken, saa ønsker de dog at bli behandlet hver for sig, da de jo har hver sin grunde at læse under. Mit, som vedkommer bladet, penge og indsendelser, maa derfor sendes direkte til Pacific Herold, Parkland, Washington.

Den, som vil ha os til at betale staten for sig, maa sende sin sidste skattebetaling eller ellers opgive en ganske uerlangt betaltelse over lottens betyngelse.

Rebe penge i almindelighed berde er altid paa offenerens eget ansvar. De kan komme frem, men kan ogsaa komme væk, og ingen ved hvor.

Bedt, at du ikke opfiger bladet.
Bedre, at du læser og betaler det.
Bedst, at du faar en eller flere nye abonnenter med dig — at læse og betale. Thi da kan du endog faa — "Fodture i Egypten og Palæstina." Man har nu nemlig sat os i stand til ikke alene at læse Herold en ny traale, men endog at gjøre følgende tilbud: **Abonnenter**, som betaler ud sin gjæld til bladet, sender for et aar i forskud og faar to nye betalende abonnenter med sig, kan saa sig tilsende en bog, som heber: "Fodture i Egypten og Palæstina." Bogen indeholder over 200 sider godt læsestof, er forlynet med baa billeder og er godt indbanden. Den, som i sin tid gjorde disse fodture, heber H. Ejermanden. Dette tilbud gjælder ogsaa enhver, som i forskud betaler bladet for sig selv og for to nye abonnenter, naturligvis, saalangt, som opløst rækker, det er nemlig kun begrænset antal eksemplarer, vi rænder over.

Et venligt brev.

Underlegnede beder om rum for nogle linjer i Pacific Herold.

"Det er da saa forførbellig længe siden jeg har talt med dig, kjære Herold. Du har talt til mig hver uge i aarets, men jeg har været ligesom maassaa lige oberfor dig. Hvad er grunden, tror du? Ja, det er ikke saa godt at slæ, og dog er det hellst bosenkaben for ikke at sige noget værre. Men saa vil du vel spørge: Hvad var det nu, som bevirkede, at du vilde tale med mig? Jo, det var den nye traale, du fik saa pludselig paa dig, at jeg kunde ikke andet end bryde bosenkaben og la dig høre fra mig. Ja, kjære Herold, du har virkelig været en god missionær i din gamle traale ogsaa, saa ret betragtet er det ikke betalt med balere, hvad du har adrettet for Guds rige i disse aar som du har effiseret.

„Og du min gode, gamle ven, som jeg var sammen med paa en missionstour i S. D. i 80-aarene, er nu blitt redaktør for vor kjære Herold. Ja, jeg haaber og tror at din missionsgjærning er ikke endt endnu; bade nu folk, som forhaar det norske sprog og som betjender sig til den sande bibelske og lutherske lære, vilde benytte sig af den lærdom og de vink, som deri lydes, saa var det til stor nytte for dem, og til oprejsning for bladet, saa det ikke alene kunde lese, men ogsaa kunde sige sig stort. Ja vort synodelfolk burde da ialfald abonnere paa det.

„Lærk, hvorledes den gode skole og skedet Parkland blev bekendt; og hvor mange hundrede flere vilde vel ikke ogsaa indfinde sig for at bo paa et saadant sted som Parkland. Læstet være den gode Gud, som skreder postar B. Hartstad til dette sted! Det saarer for det første til sin mand, hvad naturfjendelighed angaar, og for det andet, den udmerkede skole, som der er paa stedet for de højere afdelinger, og saa et stort hus vel kommen i drift for menigheds skolen, og saa et opperligt barnehjem for trængende og forældreløse børn, og jeg undres om ikke den dag kommer, at et alderdomshjem blir bygget der; thi gamle folk liker at bo paa et roligt og hyggeligt sted. Og hvor stulde man vel finde et hyggeligere og helligere sted end Parkland? Det er det behageligste sted, som jeg har jeet i Amerika. Jeg og min kone boede der et aar for to aar siden, og vi var mere end vel tilfreds med at bo der, men vore økonomiske

anliggender voldte, at vi stattede herfra. Dog, Gud være lovet, vi befinder os netop vel her, hvor vi nu bor, og dog maa jeg sige, at vi foretrækker Parkland for alle de steder, jeg har jeet bade i østen og vesten. Ja, for at undgaa papirturven, saa maa jeg stutte for denne gang med ønske om held og lykke for bladets velt og kjærlig hilfen til redaktør og medarbeidere og læsere fra J. O. Ropper da H.L."

Være Herold!

Da jeg har mange venner, som stulde ønske at høre om Californien, saa vil jeg bede om rum for nogle ord.

Vi har godt klimat og godt laud, og hold vi havde været et stort settlement af standinaver, saa havde det jo været ubmerket, men vi er dog nogle.

Blomster har vi i haven hele aaret rundt — ingen kold vinter, ingen hed sommer, ingen lang regntid, ingen tør. Der kan vi ha regn 1-2-3 dage, og saa pent solskin imellem hele vinteren. Alle ting vokser godt her — frugt lænner sig rigtig bra, rosiner trives meget godt.

Jeg har farmet her i over 7 aar og synes rigtig godt om det. Skilde nogen af dette ærede blads læsere ønske at skrive til mig, saa skal jeg svare, naar de frimerke medfølger.

Saa ønskes lykke og fremgang for bladet og betis læsere.

Deres
H. O. Hanson,
Jelly, Cal.

Tordenfjolds brev til faderen.

Over al den ære, der strømmede ind over ham, blir Tordenfjold ikke oermodig, han lod sig ikke beuse af sin lykke, men bevarede fiendelst sit barnlige, ydmyge og fromme sind. Et bevidt herpaa ser vi i et brev, som han i 25-aars alderen skrev til sin far, og hvori hans sønlige kjærlighed paa den smukkeste maade faar sit udtryk. Han skrev saaledes:

„Høistærede, kjære fader!
Som jeg ugerne maa fornemme dette, at kjære fader skal være sug og sengeliggende og meget joag, høllet for det første et noget, der kommer fra Gud, samt aarenes medbringelse. Blide den naadige Gud behage at give Dem Deres sundhed og styrke igjen, ved den allerhøieste, det stulde være mig en af de

allerstærste fornøielser, mig i denne verden kunde vederfares. Jeg fornemmer doglig Guds barmhjertige og velvillige mod mig til kongens og landets behste, som jeg altid tilstaar, at Deres overflødig velvilligheder og bønner til Gud contribuere den største del til den naade, Gud daglig beviser mig. Jeg vidner dette for den høieste Gud, at jeg er saa forskret, at i Deres velvilligheder er der mere kraft og barmhjertige end ved mange injender, der og ikke og bede Gud for mig; thi er der en Guds mand i disse tider i verden, er det høistærede, kjære fader; thi dermed er jeg mere content, end jeg kunde arve 20,000 rdl. Skal dette være det seneste i denne verden, jeg tilskriver Dem, takker jeg ydmyggeligt for al faderlig omsorg og kjærlighed, mig er vederfares af Dem; haaber jeg i det tilkomende at se Dem jektende ved Sammet stol at trone hos den almægtige Gud, hvorhen og give Gud, jeg høstlig maatte følge; thi det er det sikreste af alt i verden, nemlig at de salig. Vil bejale Dem den allerhøieste til lys og hæl, leder til mit sidste aandedræt høistærede, kjære faders høstige søn.
B. Tordenfjold,
Den 1ste august 1716."

Betalt paa Herold.

E. G. De'm 47, Mrs J. Peden \$1.50, G. G. Holt 50c, O. G. Jensen \$1, Thomas Jensen \$1, Carl Ostrander \$1, Ole Rasm \$1, Miss Julia Sigerson 50c, Mrs. L. Jensen 50c, Miss G. Swensen 40c, Ole G. Ostrander 50c, Ole Jensen \$1, Ole Ostrander \$1, L. G. Ostrander \$1, G. G. Jensen \$1, post. H. J. Ostrander \$1, P. Swenson 50c, Ostrander Ostrander 50c, G. G. Ostrander 50c, H. Ostrander 75c, Ostrander G. Ostrander 75c, Mrs. H. Ostrander 50c, Mrs. L. Ostrander 50c, G. G. Ostrander \$1, H. Ostrander 50c, J. Ostrander \$1, J. Ostrander 50c, G. Ostrander \$1, J. Ostrander 50c, H. Ostrander 50c, R. O. Ostrander 50c, O. G. Ostrander 50c, Otto Ostrander \$1, E. Ostrander 50c, H. Ostrander 50c, Mrs. Ostrander 50c, Mrs. Ostrander 50c, Ole Ostrander 50c, Mrs. E. Ostrander 50c, Mrs. Ostrander 50c, Mrs. Ostrander 50c, Ole Ostrander 50c, Ole Ostrander 50c.

R E Anderson & Co
Real Estate
Mortgage Loans
Fire Insurance
Rental Agents
117 ELEVENTH ST.
TACOMA • • WASH

Fra Moderkirken.

3 Sætningen af seminar holdtes i Troubbjen et overmaade vellykket fællesligt stiftelsesmøde. Følgende 4 emner blev behandlede.

1. „Hvorledes vil vore menigheds missionsbestyrelse bedst kunne fremmes som et arbejds-, freheds- og færdighedsarbejde?“ Indledet af sognepræst S. Dahl.

Dette emne var særlig valgt af hensyn til den færdige strid, som paa mange steder er opkommet mellem det norske missionselskab og det saakaldte „Missionsforbund.“ Dette sidste har et stærkt reformert drag.

2. „Kirkefolket's stilling overfor den moderne bibelkritik.“ Indledet af fængselspræst Hoal. Han paaviste i et langt og klart foredrag, hvorledes angrebene paa det nye testamente var afslaaede, saa de enkelte skrifters eghed nu stod mere befæstede end nogensinde. Endnu var det ikke de nødvendige angreb paa det gamle testamente fuldstændig overvundne; men der var allerede tegn til, at den moderne bibelkritik var faldten nær.

3. „Hvillen plads tilkommer det sakramenterne ved arbejds forkyndelse?“ Indledet af sognepræst Sigveland.

Det er en faglighed ved nutids forkyndelsen, at der blir saa liden plads for sakramenterne. Man frygter aabenbart ved en saadan forkyndelse at „i pudet under“ det uomvendte menneske. Denne fra vakkelsestid i forrige aarhundrede nedarbejdede frygt var bilsført ved den ensidige maade, hvorpaa grundtolgiansmen ofte betone de baabsnaaden. Man undgaar denne vanskelighed ved at betone, at baaben er en baab til omvendelse. Derved vil menighedsbevidstheden styrkes og give et kraftigere udtryk ved nadverboedet, end nu er tilfaeldet. Jaar derimod sakramenterne ingen plads i forkyndelsen, vil man kun saa løse enkeltkrister, — til tab saavel for den enkelte som for menigheden.

4. „Den evang. luth. kirkes lære om baaben som gjenfødsels middel.“ Indledet af ref. kap. Flood.

Dette spørgsmaal er haar blebet afsluttet ved den sidste tids tilfærd. Deretter diskut. hvorledes den evang. luth. kirke i sine beljendelseskrifter haar lært gjenfødsel i baaben. Hvorledes dette stemmer med kristen og kirkesædrene, og hvorledes denne opfatning berfor ogsaa gaar igjennem hele vort ritual. (Efter Landtbladet ved D. E).

Bekjendtgjørelse.

Buget Sound leeds af den norske synode afholder sit regulære møde i pastor Stab's menighed, Seattle, fra 11—13 april, begge dage inklusive. Mødet begynder kl. 10:30 formiddag med prædiken af past. Tjernagel. Forhandlingsgjenstande ved mødet:

1. Alterens sakramente. Ref. pastor O. J. Ordal.
2. Udøvelsen af den kristne vidnepligt. Ref. past. Sperati. Supl. Dale.
3. Vort ansvar lige overfor Herren og vore jordiske midler. Ref. Form. Hoff. Supl. R. P. Kavler.

Menighederne inden kredsen bedes om at sende delegater. De, som agter at overvære mødet, bør melde sig til past. H. A. Stab, 1626 Minor Ave., Seattle, Wash.

Gud velvigne mødet!
O. J. Ordal, H. O. Bjerte, form. sctr.

Gudstjenester i Vor frelsers kirke, Tacoma.

Den 26de marts, formiddag ved past. R. P. Kavler; aften ved past. R. Jærson.

Den 2 april, formiddag og aften ved past. D. Stattebøl.

Gudstjenester.

O. Stattebøls talb.
Lang Brand. 26de marts, 10:30 a. m.

Washou. Engelsk gudstjeneste 9de apt. kl. 3 p. m. ved past. Sperati.

Ola Ha. Engelsk gudstjeneste 9de apt. 10:30 a. m. ved past. Sperati.

Om aftenen den 8de holder koloniforeningen fest. De møder desuden til sit regulære møde den 5te apt., kl. 1 hos Mrs. Gust. Nilson.

Bekjendtgjørelser for Spokane, Wash.

Gudstjeneste ved past. O. W. Golden i skolehuset bagved den tykke kirke paa hjørnet af Division & 3rd. Over søndag formiddag kl. 11 og hver torsdag aften kl. 8.

Søndagsstole kl. 10 formid. Rørdagsstole kl. 10 formid. Koloniforeningsmøder hver to uger, torsdag eftermiddag kl. 2.

Vigeforeningsmøder den sidste tirsdag i hver maaned. Vilke er indbudte til vore gudstjenester.

H E Anderson John Holloqua

**Norsk Hardware Handel
Palace Hardware Co**

Hovedkvartier for alle Slags Jernvarer saavel som Rodskaber, Maling, Olie og Fernisser.
Maling sælges for nærværende til Indkjøbspris. Trænger De Maling, saa undersøg dette for De kjøber.
1540 Pacific Ave Tacoma Wash
Tel: Main 151

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a Full Line of Wall Paper and
Room Blouddings, Paah
and Doors.
1309 PACIFIC AVENUE
TELEPHONE 505. Tacoma Wash

CARL WILLIAMS. A. BERGGREN.

Tacoma Clothing CO.

Skandinaviske Klædehandel. Mænds og Gutteres
Klæder, Undertrøi, Hatte og Sko
10 Procent Afslag til Studenter
Et stort Udvalg — Lave Priser.
1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S NATIONAL BANK

W. E. Bliven, Stephen M. C. Appleby,
Cashier. Asst. Cashier.
BERLIN BLDG. COR. 13th & Pac. Ave.
CAPITAL, \$100,000.
Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General Dampskibs og Emigrations Agenter.
Tacoma Washington.

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF
13TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.
TEL: OFFICE BLACK 2007.
RES. SUBURBAN 41.
TACOMA, WASH

**PHOTOGRAPHS
Aaberg**

First Class Photos. All
Work Warranted.
1322 Pac. Ave.—Tacoma
When in need
Of Painting, Paperhang-
ing or Caulskimming, call on
B. Benson, Parkland, Wash.

O. B. LIEN, H. B. SELVIG.

ELERE AF

LIEN'S PHARMACY,
(Tidligere Central Drug Store.)

Apothekervarer, Chemikaler og Tol-
Articles.

De B. Lien har mange Aars Er-
faring som Apotheker, er altid tilhede
og man kan der trygt stole paa at faa
Recepter udfyldte med Omhu og Noi-
agtighed.

1102 TACOMA AVE.,
TEL. JAMES 141. TACOMA WASH

1115 Tac Ave 1117 Tac. Ave

The Leader

BIG SALE ON WRAPPERS
ALL SIZES

\$1.25 Quality goes at 75c
Ladies' Hats, entire line to
be closed out at cost
and below cost.

The Leader

Agent for Banner Patterns,
Kuriko and Oleoid
E. G. TROMMALD

UNIVERSITY MEAT MARKET

A. A. FANGSRUD, PROP

Dealer in all Kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WN

Til Veiledning

for dem, som vil give sine Byslotter til
Parkland lutheriske Børnehjem, mærkes
at „Deeden“ her stiles til „The
Parkland Lutheran Childrens'
Home,“ Parkland, Washington.
Mrs. E. Barjen.

F J Lee

PHOTOGRAPHER

1535 Commerce St.
cor. Jefferson Ave

TACOMA WASH

Phone Black 7236

PAC. LUTH. ACADEMY

AND

BUSINESS COLLEGE

gjør lke fordring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men
den har sat sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens
opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa
et kristeligt grundlag og saaledes dygtiggjøre dem til et nyttigt virke i
virkeligheden. Beskueljen gaar ud fra, at skolen eksisterer for ele-
vernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer
derfor ikke paa beløstningerne, naar det gjælder at anstætte lærere eller
anskaffe apparater o. s. v., hvoraf eleverne kan hente nytte. Skolen
har nu otte fast ansatte lærere, alle med flere aars erfaring. I de 10
aar skolen har virket, har den vokset sig ind i forholdene herude, og har
saaledes havt bedre anledning end nogen lignende anstalt paa Pacific
kysten til at sætte sig ind i, hvilke krav den skandinaviske
amerikanske befolkning herude, stiller til en
skole, og hvorledes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille
disse krav.

...Skolens Kursus...

Skolen tilbyder følgende forskellige kursus: Preparatory, College
Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Des-
uden gives der et kursus i haandarbejde, og et ekstra kursus for ny-
kommere.

Spørd det koster. Skolepenge, kost, logi, og bøger for ni maane-
der beløber sig til omtrent \$150.00. Opstarten begynder den 4de
Oktober. Skriv efter katalog.

Adresse: R J Hong,
Parkland, Wash.

WE WANT your trade for Bicycles
and Bicycle Goods and do your
Repairing. We guarantee all Goods sold
and work done.

We have the Rambler, Columbia, Read-
ing, Standard, Crescent, Rugby and
Shapleigh Special \$25 to \$50.

Fuller - Knatvold Co., Inc.
Corner 9th & Commerce, St. - TACOMA, WASH

Lindahl

PhotoStudio

(ground floor)

Lucerne Bldg. 903 Tacoma Ave
Tel. Black 4862.

First Class Work at a
Medium Price.

Printing

All kinds, large or small
Superior facilities for turning
out first class work.

PROMPT ACCURATE

The Bell Press

1013 A St, Tacoma Phone Main 432

Pacific District Prester

- Bluffen J. Box 173 Rockford Wn.
- Comp, P. Garza, Cal., cor. K & Pratt St
- Bjerke, H. D. Fairhaven, Wash.
- Christensen R. K. 125 State Street
Ballard Wn
- Carlson, P. R. N.
1368-13 Ave., East Oakland, Cal.
- Dale, J. O., Sitona, Wash.
- John E. G. 2080 Lombard Ave, Everett, Wn
- Ornsberg O. 1068 Howard St.
San Francisco, Cal.
- Jagoes, O. 425 East 10th Street,
Phone: Scott 2133. Portland, Ore.
- Garnab, T., Parkland, Wash.
- Hellefson, O. E., Genesee, Idaho.
- Holten, O. W., E. 632 Webster Ave.,
Spokane, Wash.
- Johansen, J. 304 J Str. Fresno, Cal.
- Parson, W. K. 2106 Abeline St.,
Oakland, Cal.
- Rielsen, E. J. O. Hayward, Cal., Cor 3
- Ordal, O. J. 1016 Madison
Phone: Neb 711 Bellingham, Wash.
- Bederfen, R. Silverton, Oregon.
- Smith, J. A., 1620 Minor Ave. Seattle, Wa
- Sperati, G. H. 1005 So. K Str. Tacoma,
Wash.
- Stottely C. Parkland, Wash.
- Stanton, J. B. Box 203
Newman, Cal.
- Stensrud, E. W. 3440 18th Str.
San Francisco, Cal.
- Stenogel, G. W., Stanwood, Wash.

Fra Parkland og andre kanter

Mr. Viggo E. Jurgensen, Wilbur, Wash., og Miss Ettie C. Kraabel, Parkland, Wash., staar at læse paa et kort. Heroid gratulerer.

♦ ♦ ♦

Mr. og Mrs. Efteland fra Aberdeen, Wash., aflagde forrige uge Parkland et kort besøg. Mr. Efteland, som i sin tid var "clerk" hos J. O. Brottem, driver nu forretning paa egen haand.

♦ ♦ ♦

Mr. L. A. Rygg fra Clifford, N. D., besøgte nylig skolen sammen med sin søstersøn, Alfred Wedeberg, som er elev her.

♦ ♦ ♦

Mr. og Mrs. Williams fra Bel-lingham, Wash., var i forrige uge paa besøg hos Mrs. Hageness. Mr. Williams blev valgt til sheriff for Whatcom Co., ifjor høst.

♦ ♦ ♦

Aa ja, "sockeye salmon" kan fiskes næste aar og 1908, men de skal ikke da fædes. Det var en lapsus typografi.

♦ ♦ ♦

Lørdag aften holdt P. L. A. band en vellykket koncert. Programmet staar at læse i forrige nr.

♦ ♦ ♦

Mandag aften havde Miss Olga Kindleys musikelever en "recital." Gjennemgaaende gjorde de sine sager ganske godt.

♦ ♦ ♦

Parkland kvinder mødte den 15 ds. i Benruds nye hus. Mødet var talrigt, som man kunde vente paa en sildelig vaardag. Et værdifuldt tillæg i forsamlingen var en del besøgende damer fra andre kanter, saasom Mrs. Truedson af Puyallup, og Mrs. J. B. Larson og Miss Thea Sætra fra Stanwood, hvilke begge sidste er søstre af Mrs. Hall. Tak for besøget. Velkommen igjen! Onsdag den 19 ds. møder foreningen hos Mrs. Sinland.

♦ ♦ ♦

Det siges, at der sidstleden høst var udbrudt adskillig sygdom iblandt rensdyrene nær Bethelmission i Alaska, men der fortælles ikke, om sygdommen forarsagede megen dødelighed.

M. Lorentson og John Pederson, begge fra Ballard, ser sig i denne tid rundt i Parkland, de har nemlig lyst at faa fat paa et høveligt hjemsted med en passelig liden eller passelig stor farm her i nabolaget. Vi ønsker de herrer mannte finde det, som de søger efter, og saa vil vi faa lov at ønske dem velkomne til vort hyggelige nabolag. Men nu kommer det an paa, om det ikke gaar med Mr. Lorentson og Mr. Pederson, som det saa ofte pleier gaa visse slags folk, nemlig saa, at den, de kunde faa, vil de ikke ha, og den, de vilde ha, kan de ikke faa.

♦ ♦ ♦

Sidste søndag holdt presten selv gudstjeneste her i Parkland baade for- og eftermiddag.

♦ ♦ ♦

Forrige fredag kom ikke mindre end 16 seilskibe ind til Port Townsend. God medbør, vestlig vind, bevirket det.

♦ ♦ ♦

Peabody har resigneret som Colorados guvernør efter at ha været i embedet en dag. Det var ganske kort.

♦ ♦ ♦

Forat undgaa militærtjeneste hugger de russiske bønder i mæsevis fingre af sig.

♦ ♦ ♦

Den 15de dennes var der indskrivning til konfirmation i Skagit mgh. Folgende blev indskrevne: Eddie Danielson, John Børseth, Eddie Haandstad, Stanley Kvande, Oscar Edvard Leo, Alvina Mauseth, Emma Kaspara Evenson, Olette Emelie Lian og Thora Larson.

Bare de nu alle vil være flinke og lære sine lekser godt.

♦ ♦ ♦

Past. Orendal fra Maddock, N. Dak., var ved Stanwood en snarur sidste uge.

♦ ♦ ♦

O. J. Finlay, N. P. Leque, T. Brue, Olaus Alseth, Conrad Lien og Iver Egge, alle fra Stanwood, er paa forretningsreise til Californien.

♦ ♦ ♦

Ballard, Wash., 14 mars 1906. Kjære Heroid! Jeg sender dig herved en del

penge paa mit eget og andres abonnement. Jeg haaber rigtig mange vil betale op nu, saa du fremdeles kan bruge pene klæder og god aværte. Jeg har hørt meget godt om dig blandt folk, i hvis hjem du færdes, og er hjertelig glad derover.

Din ven

M. A. C.

♦ ♦ ♦

Tacoma har nu ide aar i træk faaet kontrakten paa at forsyne vore militærposter (St. Michael, Nome, Eagle og Gibbon garnisoner indbefattede) i Alaska med kjød.

♦ ♦ ♦

Den berømte signor Guglielmo Marconi blev nylig gift med en irsk adelsdame, Beatrice O'Brien, 5te datter af Lady Inchiquen.

♦ ♦ ♦

Elias M. Anderson og Miss Anna Næsvaag blev egteviet af pastor Bjerke for en kort tid siden i menighedens kirke i Bel-lingham. De nygifte skal bosætte sig ved Edison, Wa., hvor Mr. Anderson eier en pen farm.

Vi ønsker dem Herrens velsignelse.

♦ ♦ ♦

Tacoma staar som nr. 1 i mange ting ved Puget Sound. I febr. udførtes fra denne by for over \$700,000 mere end endog fra Seattle, og indførselen oversteg Seattles med over \$300,000.

♦ ♦ ♦

Den 10de dennes mødte der op i retten i San Francisco, en stak-kars krøbling. Ved hjælp af krykker traadte han frem for dommeren. Aarsagen var, at den 18 november ifjor blev han "hazed" af endel af sine skoleka-merater, alle elever ved Hopkins kunstakademi.

Og slikt kan "vetuge" folk finde fornøielse i — at helseslæa en kamerat!

♦ ♦ ♦

President Roosevelt holdt nylig en tale for en kongres af mødre. Han fremholdt i varme ord delag, at kvindens virke er egentlig høiere, mere ansvar-sfuld end mandens; at hjemmet, alle institutioners grundvold, er hendes kongerige; at kun som moder i hjemmet, som en, der har omhu for sine børns opdragelse,

fylder hun tilfulde den høie og ærefulde stilling, skaberen har bestemt hende for.

♦ ♦ ♦

Under sit foredrag i Tacoma over "Fighting the slum element," udtalte den berømte Jacob Riis ogsaa følgende: "Naar solskinn og evangeliet kommer til de forkomne stakler i rendestenen, danner de et forbund, hvis magt intet kan modstaa."

♦ ♦ ♦

Aldrig lærer enkelte folk, kan man fristes til at si. Nylig ved en ildebrand i et leiehus i New York mistede ikke mindre end 19 mennesker livet, fordi redningsstigerne var fyldt op med kasser og alt skrab, saa de var omtrent ubrugelige. Og havde det ikke været for det heltedmod politiet, brandmandskabet og andre udviste, vilde antallet af forulykkede have været endnu meget større.

♦ ♦ ♦

Canada holder paa at rende hovedet ind i et hvepsébøl i anledning af skolesagen. Premierministeren, Sir W. Laurier, skal ha indleveret et forslag om at is en del af de offentlige midler i et par nyoptagne stater gaa til at betale katolikerne for at holde deres skoler vedlige paa grund af religionsundervisningen.

Imod dette protesteres der paa det varmeste fra flere hold, og søges en saadan bestemmelse gennemført, vil den møde endog våbnet modstand.

Er dette forslag virkelig gjort, kan man ikke fortænke protestanter i at negte at betale skat, for at katolikerne skal faa oplære deres børn i katolicismen.

♦ ♦ ♦

I Dowles Sion er, efter dagbladene, tilstanden mindre god paa mere end en maade.

I det finansielle skal stillingen være saa trykkende, at de endog ikke kan betale for de fodevarer, de skulde indføre. Saaledes skal der staa et par fragtvogne med mel i Waukegan, Ill., som skulde været sendte til Sion, men byen kan ikke betale konnossementet (the bill of lading) paa denne forsendelse. Overliggedagspenge har alt været betalt et par dage,